Venale peccatum secundum actum impedit effectum eucharistie in suscipiente. 208.5.lb
Venale opponitur feruori charitatis. ibidem.
Venale peccatum an possit dimitti sine mortali: duo modi contrarij quorum primus improbatur. 217.1.D.E
Venale peccatū nō obscurat mētē diminuēdo lumē gratie. 217.2.lb
Venale peccatū post hāc vitā si sit sine mortali pōt remitti. 229.2.D
Venale peccatum non dimissum quo ad culpam punitur in inferno pena eterna nō sic aūt qñ fuit dimissum. 229.3.lb
Venale remittitur per extremam vnctionē. 231.2.ct.3.A.B.P
Verbale nomen degenerat in adiectiuum ideo pluraliter potest dici. 52.1.lb.B
Verbū dr quadrupliciter sed principalius est verbū mentis. 48.4.A
Verbi ratio quid complectatur. ibidem.
Verbū in nobis nihil est aliud q̄ actus intelligendi. 49.3.L
Verbū dicitur magis actus reflexus q̄ actus. 49.4.lb
Verbū i diuinis est ipe act⁹ intelligēdi q̄ deo manifesta sūt oia. 50.1.F
Verbū de vi nominis dicit quid essentiale ꝛ nō psonale. 50.1.k.arti.ij.
Verbū esse qō sit propriū filij dr intelligi qō sit appropriatū ex cōsuetudine loquendi. 50.2.A
Verba rēpozalia dicta de deo nullā mutationē ponunt in ipso sed solū nouum effectum in creatura. 81.2.F
Verbum non est compositum ex partibus intrinsecis ratione humanitatis assumpte. 144.1.
Verba consecrationis quō tenētur recitatiue an personaliter ꝛ cōcludūtur qō personaliter. 199.2.ꝛ.3.A.B.C
Verba consecrationis an aliquid demonstrant quo ad sensum vel quo ad intellectum. 199.3.C.D.E
Verecūdia ponit imperfectionē in eo qui verecūdatur. 211.2.E
Verecūdia non solum est culpa etiā de his que habent speciem culpe. 241.3.lb
Veritas est conformitas intellectus ad rem. 101.4.J
Veritas non debet defendi per illud qō est erroneum. 83.1.lb
Veritas ex sensu deducta pōt itelligi absq̄ dono supnaturali. 14.2.A
Veritas fidei potest dupliciter intelligi. ibidem.B
Veritas fidei per coiecturā pōt cognosci sine supernaturali lumine. ibidem.L
Veritas est adequatio intellectus ad rem. 124.2.lO
Veritas vite doctrine ꝛ iustitie nō est propter scādalū pusillorum simpliciter omittenda: sed occultanda vel differenda ad tps. 248.3.k
Versio est aliquid habere non esse a deo post q̄ habuit. 82.2.J
Versio psupponit mutationem. ibidem.
Vertere est nō dare cui prius debatur. ibidem.
Versio potest coexistere infinite durationi a parte post sicut creatio a parte ante. 82.2.J
Vestigium quid sit. 15.2.lB.qone.iij.
Vestigij rationem inuestigare oportet habere adaptationem. 16.1.E
Vestigij partes non aliquid addunt sup rē facīes cōpositionem. ibi.L
Vestigiū trinitatis potest magis assignari in accidentibus. ibidem.
Viatori non potest communicari omnis illa cognitio que nō poneret eum extra terminum vie: duplici causa. 6.1.L
Viator duo dicit. ibidem.
Victus in pugna spirituali ꝛco: porali nō se habēt eodē modo. 93.1.lP
Vitia nō ordinātur inter se sicut virtutes. 175.1.E
Vitia non debent dici cardinalia sicut virtutes. ibidem.
Videre in libro vite est videre in ipso deo per manifestā visionē. 1.1.D
Videns essentiā non potest peccare illam videndo: quando apprehenditur finis. 53.3.B
Videns eucharistiam nō peccat licet bene tangens vel gustās. 201.3.k
Vir nō peccauit eo modo quo mulier peccauit. 107.1.R
Vir fuit magis deceptus q̄ mulier. ibidem.
Vir peccauit quia credebat mortale esse veniale. ibid.
Vir dimittens vxorem ob fornicationem non potest alteram ducere. 246.4.lO
Virorum pluralitas respectu vnius vxoris est contra principalē finem matrimonij: nō aūt pluralitas vxorū respectu vnius virī. 243.4.F
Virum interficere vxorem dupliciter cōtingit: scz per iudicium ciuile ꝛ per seipsum. 246.4.lN
Virginitas in statu nature integre non mansisset cum matrimonio. 105.3.L
Virginitas in primo statu nō plus fuisset licita quā cōiugiū. ibid.A
Virginitas est priuatio actus generationis qui est cōueniens nature. 105.3.A
Virginitas secundum se in hoc statu non est bona nisi quia promouit ad maius bonum. ibid.A
Virginitas est licita nature corrupte vt quis liberius vacet cōtemplationi ꝛ carnalibus facilius abstineat. ibid.
Virgo naturaliter non potest concipere. ibidem.
Virginitas non est bona secūdum se licet bene per accidens ꝛ per modum medicine. 244.3.lO
Virginitas melior est matrimonio in statu moderno. ibi.R.A
Virtus cel empyrei ignoratur sicut quando magnes attrahit ferrum ignoramus quid influat. 85.3.R
Virtutes spūales angelor⁹ designātur per quedam organa. 95.1.lP
Virginitas mētis in primis parētib⁹ nō fuisset deperdita in actu matrimonij scdm aliquos quor⁹ opinio reprobatur. 105.2.k.A
Virginitas est propositum firmissimum abstinēdi a delectationibus venereis. ibidem.A
Virtus non est in sensualitate. 111.2.5
Virtus est qualitas animam informans. 113.2.A
Virtus est principium merendi. ibidem.
Virtus scdm nomen hz ortū a vi vel violentia. 113.3.L
Virtus determinat appetitum ad bene agendum . ibid.E
Virtus non est potentia nec actus. ibid.L.E
Virtus est habit⁹ pficiēs potētiā ad medio modo appetendū. 113.3.F 115.2.J
Virtutes sunt multiplices. ibid.
Virtutes theologice fuissent in statu innocentie. ibid.
Virtutes intellectuales fuissent in statu innocentie. ibid.
Virtutes q̄ sunt circa operationes fuissent in statu innocētie. 115.4.k
Virtutes morales moderātes passiones non fuissent necessarie cū iustitia originali. ibidem.
Virtutes infuse morales vel innate potuerūt cē in primo statu. ibi.lP
Virtus vini conuertentis aquā paulatim per admixtionē aque diminuitur. 117.3.lO 124.1.lD
Virtus vna non est potior altera. 161.1.k.in prin.xxiij.dist.
Virtutes theologicas esse tres probatur. 161.1.k.in prin.xxiij.dist.
Virtus dupliciter accipitur. 163.1.A
Virtutes non importantes imperfectionem in actu suo fuerūt in xpo plenissime. ibidem.E
Virtus cōsideratur secundū esse morale ꝛ esse nature. 163.3.E
Virtutem theologicā habere deū p obiecto dupl⁹ intelligit. 166.3.F
Virtutibus moralibus nō est propium cōsistere in medio inter vitia. 166.4.K
Virtutibus moralibus an conueniat esse inter duo vitia. ibidē.
Virtutes theologice imperant actus virtutū que sunt circa media ad finem. ibid.lD
Virtutes cardinales numerātur ꝛ distribuūtur. 173.2.lO
Virtutes esse in nobis a natura dupliciter intelligit. ibi. lO.A.B.C
Virtutes insunt nobis a natura vno mō ꝛ nō alio mō. ibi. lO.A.B.C
Virtus consistit in medio accepto inter extrema excessus ꝛ defectus. 174.2.5.lD
Virtus non cōsistit in medio existēte inter extrema: quor⁹ alterū bonū est et alterum malum. ibi.E.lD
Virtutes intellectuales consistūt in medio existente inter extrema excessus ꝛ defectus. ibidem.5
Virtutes morales quātū ad actū nō remanebūt i patria. 174.4.L.lP
Virtutes morales quatuor debēt dici cardinales. 175.1.C
Virtutū moralitū cardinaliū sufficiētia ꝛ numerus patet. ibidem.
Virtutes theologice non debent dici proprie cardinales. ibid.D
Virtutes quare dicuntur cardinales. 174.4.B
Virtutes morales nō oportet infundi neq̄ in pueris neq̄ in adultis. 175.2.lD.J.K.lA
Virtutes theologice facitū nos recte cōuersari in vita spirituali sicut morales in ciuili. ibid.L
Virtutum cōnexio multipliciter contingit. 178.1.ꝛ.2.J.k.L.A.B
Virtutes morales nō dependent a theologicis quātum ad essentiam ꝛ quidditatem. ibidem.2.K
Virtutes morales cōnectūtur cū theologicis dispositiue. ibid.B
Virtutes intellectuales nō habent essentialē cōnexionem cum virtutibus moralibus. 178.3.F
Virtutes morales connexe sunt cum intellectualibus dispositiue. 178.3.ꝛ.4.J.L
Virtutes morales nō sunt inter se essentialiter ꝛ immediate connexe. ibidem.4.lO
Virtutes morales cōnectūtur in prudentia. ibidem.lP
Virtutes morales secundum esse perfectum sunt connexe adinuicem dispositiue. ibidem.A
Virtutes intellectuales nō eodē mō cōnectūtur sicut morales. 179.1.B
Virtutes multe non possunt perfecte haberi nisi homo excitetur circa materias aliarū virtutū. 179.1.C
Virtutes theologice sunt perfectiores acquisitis ꝛ intellectuales moralibus ꝛ vna moralis altera. 179.2.3.K.L
Virtutes quō equales sunt aliquāl⁹ scdm ꝓportionē vide. ibid.lD
Virtutes causari ex actibus nostris probatur. 174.1.F
Virtus gñalis dr dupl⁹ vbi notat qđo pnia est virtus gñalis. 211.4.lO
Virtutes theologales non possunt inter se cōparari in via quo ad nobiliatem earum. 270.4.lB
Visio diuina nō sufficit ad impeccabilitatem. 108.1.J
Visionem diuine essentie nudā ꝛ apertam necessitate nature sequitur gaudium. 266.3.C
Visionem beatā causat diuina essentia intellectui creato representata secundū ordinem diuine gratie. 268.4.3.A.B.C
Visio creatarū rerum in verbo est dupler. 269.4.B
Visio creaturarum est sicut causale in suo causatiuo. ibi.lD
Visionis medium est dupler. 267.3.lO
Visio dei intuitiua potest communicari alicui creature absq̄ beatitudine cōprehēdēte oēm perfectionē creature possibilem. 272.4.lB
Visio intuitiua dei nō pōt creature rōnali cōicari quin beatificet. ibi.
Visio cōmunicata paulo in raptu fuit beatificata beatitudine que est per actum. 272.1.D
Visio Pauli in raptu fuit eque beatifica absq̄ lumine glorie ac si fuisset semper continua. ibid.
Visio dei absq̄ visione creaturarum est eque btifica essentialiter sicut cum illa. ibid.4.J
Visio btōr⁹ post resurrectionē augebit intēsiue ſm aliquos. 271.2.K
Visitātes accipiētes pecuniā nō accipiunt pro precio correctionis sed pro sustentatione ministri. 235.4.lD
Vita nostra quomodo dicatur consistere in visione eterna. 111.1.C
Vita nature immediate respicit essentiam anime. 113.1.L
Vita triplex in hoīe. i. sensitiua: contēplatiua ꝛ activa. 116.1.lB
Vita humana diuiditur in actuam: ꝛ contemplatiuā ꝛ non vita absolute sumpta. 177.1.ct.2.A.C
Vita vniuscuiusq̄ hoīs cōsistit in eo in quo maxime delectat. ibid.A
Vite diuisio in actuā ꝛ cōtēplatiuā esse insufficiēs ostēditur. ibidem.B